UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

20 päivänä syyskuuta 2019 *

Henkilöstö – Virkamiehet – Kurinpitomenettely – Työpaikkakiusaaminen – Kurinpitoseuraamus – Palkkaluokan alentaminen ja ylennyspisteiden poistaminen – Kantajan avustamispyynnön hylkääminen – Hallinnollista tutkimusta koskevat menettelysäännöt – Puolueettomuusvaatimus – Oikeus tulla kuulluksi – Menettelyvirhe – Menettelyvirheen seuraukset

Asiassa T-47/18,

UZ, Euroopan parlamentin virkamies, edustajanaan asianajaja J.-N. Louis,

kantajana,

vastaan

Euroopan parlamentti, asiamiehinään aluksi V. Montebello-Demogeot ja Í. Ní Riagáin Düro, sittemmin V. Montebello-Demogeot ja I. Lázaro Betancor,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 270 artiklaan perustuvasta kanteesta, jossa vaaditaan kumoamaan yhtäältä parlamentin 27.2.2017 tekemä päätös, jolla kantajalle määrättiin kurinpitoseuraamuksena palkkaluokan alentaminen palkkaluokan AD13 tasolta 3 palkkaluokan AD12 tasolle 3 ja kantajalle palkkaluokassa AD13 myönnetyt ansiopisteet poistettiin, ja toisaalta päätös, jolla kantajan avustamispyyntö hylättiin.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. Gratsias sekä tuomarit I. Labucka ja I. Ulloa Rubio (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies M. Marescaux,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 9.4.2019 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska

tuomion

Asian tausta

1 Kantaja UZ työskenteli yksikönpäällikkönä Euroopan parlamentissa 1.1.2009 alkaen. Hänen palkkaluokakseen oli viimeksi määritelty palkkaluokka AD 13 taso 3.

2 14 kantajan 15-jäsenisen yksikön jäsenistä (jäljempänä kantelijat) teki parlamentin pääsihteerille 24.1.2014 Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 24 artiklan mukaisen avustamispyynnön ja väitti kantajan syyllistyneen työpaikkakiusaamiseen.

3 Henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja ilmoitti kantelijoille 17.2.2014 päivätyllä kirjeellä, että avustamispyynnön seurauksena oli ryhdytty välitoimiin. Nämä pitivät sisällään muun muassa kyseisen yksikön henkilöstöhallinnon siirtämisen toisen henkilön vastuulle ja hallinnollisen tutkimuksen aloittamisen.

4 Parlamentin pääsihteeri ilmoitti kantajalle 19.3.2014 päivätyllä kirjeellä hallinnollisen tutkimuksen aloittamisesta.

5 Henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja kuuli kantajaa 20.11.2014.

6 Kaksi tutkijaa, joista jälkimmäinen korvasi ensimmäisen tämän eläkkeelle jäämisen vuoksi, laativat kaksi raporttia, jotka on päivätty 3.3.2015 ja 17.11.2015. Henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja kuuli kantajaa 17.6.2015 ja 2.12.2015 näiden raporttien johdosta.

7 Parlamentin pääsihteeri ilmoitti kantajalle 6.1.2016 päivätyllä kirjeellä, että henkilöstösääntöjen mukaisten velvollisuuksien laiminlyönnit saatetaan kurinpitolautakunnan käsiteltäväksi.

8 Kurinpitolautakunta kuuli kantajaa 17.2.2016, 9.3.2016, 8.4.2016 ja 26.5.2016.

9 Kantaja lähetti henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtajalle 25.2.2016 päivätyn kirjeen, johon tämä vastasi 1.3.2016 päivätyllä kirjeen.

10 Kurinpitolautakunta antoi 25.7.2016 yksimielisen lausunnon, jonka johtopäätökset kuuluvat seuraavasti:

> ”28. Ottaen huomioon edellä esitetyt seikat, kurinpitolautakunta esittää [nimittävälle viranomaiselle], että kaikkien [UZ:n] tekemien virheiden perusteella määrätään kokonaisseuraamuksena palkkaluokan alentaminen yhdellä luokalla saman tehtäväryhmän sisällä.
>
> 29. Kurinpitolautakunta katsoo, että kun otetaan huomioon [UZ:n] henkilöstöhallinnossa ilmenneet vakavat puutteet sekä toimielimen huolenpitovelvollisuuden [UZ:a] ja tämän toiminnan vaikutuspiiriin mahdollisesti kuuluvia muita henkilöitä kohtaan, [nimittävän viranomaisen] tulee henkilöstösääntöjen sille antamien mahdollisuuksien puitteissa harkita vakavasti tämän siirtämistä toiseen virkatyyppiin pääsihteeristössä tai ainakin hänen oman pyyntönsä mukaisesti toiseen [pääosastoon] – –”

11 Kurinpitolautakunta antoi lausuntonsa tiedoksi kantajalle 7.9.2016 päivätyllä kirjeellä.

12 Parlamentin pääsihteeri antoi 20.9.2016 tekemällään päätöksellä henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtajalle valtuuden edustaa itseään henkilöstösääntöjen liitteen IX 22 artiklan nojalla pidettävässä kantajan kuulemisessa, ja antoi tälle tehtäväksi välittää hänelle kantajan mahdolliset kurinpitolautakunnan 7.9.2016 tiedoksi annettua lausuntoa koskevat huomautukset.

13 Henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja kutsui kantajan 4.10.2016 päivätyllä sähköpostilla henkilöstösääntöjen 22 artiklan 1 kohdan mukaiseen 20.10.2016 pidettävään kuulemiseen, jotta tämä voi esittää huomautuksensa kurinpitolautakunnan lausunnosta.

14 Kantaja vahvisti saaneensa kutsun 6.10.2016 ja toimitti huomautuksensa henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtajalle 11.11.2016 päivätyllä kirjeellä.

15 Henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja kuuli kantajaa 14.11.2016. Kuulemisessa kantaja luovutti muistion ja pyysi parlamenttia avustamaan häntä hänen yksikkönsä jäsenten häneen kohdistaman uhan takia.

16 Henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja ehdotti kantajalle 30.11.2016 päivätyllä kirjeellä, että kantaja siirrettäisiin väliaikaisesti toiseen yksikköön.

17 Kantaja hyväksyi siirron 9.1.2017 päivätyllä sähköpostilla.

18 Parlamentin pääsihteeri päätti 27.2.2017 tekemällään päätöksellä, että kantajalle määrätään kurinpitoseuraamuksena palkkaluokan alentaminen saman tehtäväryhmän sisällä palkkaluokan AD13 tasolta 3 palkkaluokan AD12 tasolle 3 ja aiemmassa palkkaluokassa AD13 myönnetyt ansiopisteet poistetaan (jäljempänä palkkaluokan alentamista ja ansiopisteiden poistamista koskeva päätös).

19 Parlamentin pääsihteeri ilmoitti kantajalle 2.3.2017 päivätyllä kirjeellä palkkaluokan alentamista ja ansiopisteiden poistamista koskevasta päätöksestä ja ehdotti kantajalle, että tämä siirrettäisiin hallintovirkamiehen tehtävään toiseen yksikköön.

20 Kantaja toimitti parlamentin pääsihteerille 3.4.2017 päivätyllä kirjeellä huomautuksensa ehdotuksesta siirtää hänet toiseen yksikköön.

21 Parlamentin pääsihteeri ilmoitti 9.5.2017 päivätyllä kirjeellä saaneensa kantajan huomautukset, ja antoi tälle tiedoksi päätöksen, jolla hänet siirrettiin hallintojohtajan tehtävään toiseen yksikköön.

22 Kantaja teki parlamentin nimittävälle viranomaiselle 6.6.2017 päivätyllä kirjeellä valituksen palkkaluokan alentamista ja ansiopisteiden poistamista koskevasta päätöksestä.

23 Kantaja teki parlamentin pääsihteerille 14.6.2017 päivätyllä kirjeellä valituksen avustamispyyntönsä implisiittisestä hylkäämisestä.

24 Henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja hylkäsi 20.7.2017 päivätyllä kirjeellä kantajan avustamispyynnön.

25 Parlamentin puhemies hylkäsi 6.10.2017 päivätyllä kirjeellä kantajan 6.6.2017 ja 146.2017 päivätyillä kirjeillä tekemät valitukset.

26 Kantaja tiedusteli parlamentin pääsihteeriltä 17.11.2017 päivätyllä kirjeellä, oliko hallinto löytänyt hänen koulutustaan, ammatillista kokemustaan, osaamistaan ja toiveitaan vastaavaa avoimena olevaa tehtävää.

27 Parlamentin pääsihteeri vastasi 18.1.2018 päivätyllä kirjeellä, että kantajan nimeämistä hallintojohtajan tehtävään toisessa yksikössä tulee pitää pysyväisluonteisena.

Oikeudenkäyntimenettely sekä asianosaisten vaatimukset

28 Kantaja nosti käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 29.1.2018 toimittamallaan kannekirjelmällä. Kantaja esitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon samana päivänä toimittamallaan kirjeellä, jota täydennettiin 5.2.2018 päivätyllä kirjeellä, unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 66 artiklaan perustuvan tunnistetietojen poistamista koskevan pyynnön, jonka unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi 4.4.2018 tekemällään päätöksellä. Parlamentti toimitti vastineensa 23.4.2018.

29 Kantaja toimitti vastauksensa 6.8.2018 ja parlamentti toimitti vastauksensa 4.10.2018.

30 Kantaja pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 18.10.2018 toimittamallaan perustelut sisältävällä asiakirjalla, että häntä kuultaisiin asianosaisten kuulemiseksi pidettävässä istunnossa unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 106 artiklan mukaisesti.

31 Unionin yleinen tuomioistuin (viides jaosto) päätti esittelevän tuomarin ehdotuksesta aloittaa asian käsittelyn suullisen vaiheen ja kehotti työjärjestyksen 91 artiklan mukaisten prosessinjohtotoimien yhteydessä asianosaisia vastaamaan erinäisiin kysymyksiin ja parlamenttia toimittamaan useita asiakirjoja.

32 Kantaja ja parlamentti vastasivat kysymyksiin ja parlamentti toimitti pyydetyt asiakirjat 18.3.2019.

33 Asianosaisten suulliset lausunnot sekä heidän vastauksensa unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 9.4.2019 pidetyssä istunnossa.

34 Unionin yleinen tuomioistuin kehotti istunnossa päätetyn uuden prosessinjohtotoimen yhteydessä parlamenttia vastaamaan kirjallisesti muihin kysymyksiin ja toimittamaan muita asiakirjoja. Parlamentti vastasi näihin kysymyksiin sekä toimitti pyydetyt asiakirjat 16.4.2019, ja kantaja esitti huomautuksensa 6.5.2019.

35 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa palkkaluokan alentamista ja ansiopisteiden poistamista koskevan päätöksen

– kumoaa hänen avustamispyyntönsä hylkäämistä koskevan päätöksen

– velvoittaa parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

36 Parlamentti vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen ja

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Palkkaluokan alentamista ja ansiopisteiden poistamista koskeva päätös

37 Kantaja vetoaa palkkaluokan alentamista ja ansiopisteiden poistamista koskevasta päätöksestä nostamansa kanteen tueksi pääasiallisesti kahteen kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste koskee hallinnollisen tutkimuksen sääntöjenvastaisuutta, ja toinen kanneperuste koskee kurinpitolautakunnan työskentelyn sääntöjenvastaisuutta ja sitä, ettei toimivaltainen viranomainen kuullut kantajaa työskentelyn päätteeksi.

Hallinnollisen tutkimuksen sääntöjenvastaisuus

38 On muistutettava, että unionin oikeudessa edellytetään, että hallinnollisissa menettelyissä noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistetun hyvän hallinnon periaatteen mukaisia takeita. Näihin takeisiin kuuluvat toimivaltaisen toimielimen velvoite tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikki yksittäistapauksen kannalta merkitykselliset seikat. Jokaisen oikeus saada asiansa käsiteltyä puolueettomasti käsittää yhtäältä subjektiivisen puolueettomuuden, jonka mukaan yhdelläkään kyseessä olevan toimielimen työntekijällä, jonka hoidettavana asia on, ei saa olla ennakolta määritettyä kantaa tai henkilökohtaisia ennakkoluuloja, ja toisaalta objektiivisen puolueettomuuden, jonka mukaan kyseisen toimielimen on annettava riittävät takeet, jotta kaikki perustellut epäilykset voidaan tältä osin sulkea pois (ks. tuomio 11.7.2013, Ziegler v. komissio, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 155 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

39 Edellä esitetyn johdosta on tarkasteltava kantajan väitteitä, jotka koskevat ensiksi sitä, ettei toimivaltainen viranomainen kuullut kantajaa; toiseksi sitä, että hallinnolliseen menettelyyn osallistui useita tutkijoita; kolmanneksi sitä, etteivät tutkijat olleet puolueettomia; neljänneksi sitä, ettei kantelijoiden käyttäytymistä otettu huomioon, ja viidenneksi sitä, ettei kantajaa puolustavia todistajanlausuntoja otettu huomioon.

40 Ensimmäisen väitteen osalta, jonka mukaan toimivaltainen nimittävä viranomainen ei kuullut kantajaa, on todettava, että kantaja ilmoitti istunnossa, ettei hän vetoa tähän väitteeseen, mikä kirjattiin istunnon pöytäkirjaan.

41 Toisen väitteen osalta, joka koskee useiden tutkijoiden osallistumista hallinnolliseen tutkimukseen, parlamentin toimittamista selvityksistä käy ilmi, että tässä hallinnollisessa tutkimuksessa oli kaksi osaa. Kaksi tutkijaa oli nimetty kurinpidolliseen osaan, joka kohdistui kantajan erilaisten henkilöstösääntöjen mukaisten velvollisuuksien laiminlyönteihin työpaikkakiusaamista lukuun ottamatta, ja kolmas tutkija oli nimetty työpaikkakiusaamista koskevaan osaan.

42 On muistutettava, että kurinpitomenettelyn vaiheessa nimittävän viranomaisen pyynnöstä tapahtuvan kuulemisen tarkoituksena on se, että nimittävä viranomainen voi tutkia, onko syytä saattaa asia henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 12 artiklan mukaisesti kurinpitolautakunnan käsiteltäväksi, ja jos näin on, laatia kertomus, jossa esitetään käyttäytyminen, josta valitetaan, ja tarpeen vaatiessa olosuhteet, joissa tätä käyttäytymistä on harjoitettu (ks. vastaavasti tuomio 19.3.1998, Tzoanos v. komissio, T-74/96, EU:T:1998:58, 340 kohta).

43 Hallinnollisesta tutkimuksesta vastaavalla viranomaisella on oikeuskäytännön mukaan laaja harkintavalta tutkimuksen tekemisessä (tuomio 11.7.2013, Tzirani v. komissio, F-46/11, EU:F:2013:115, 124 kohta ja tuomio 18.9.2014, CV v. ETSK, F-54/13, EU:F:2014:216, 43 kohta; ks. myös vastaavasti tuomio 16.5.2012, Skareby v. komissio, F-42/10, EU:F:2012:64, 38 kohta).

44 Koska kantaja ei ole osoittanut, millä tavoin useiden tutkijoiden osallistuminen hallinnolliseen tutkimukseen on loukannut hänen oikeuksiaan, toinen väite on näin ollen hylättävä.

45 Kolmannen väitteen osalta, joka koskee tutkijoiden puolueellisuutta, kantaja esittää pääasiallisesti yhtäältä, että toinen kahdesta kurinpidollisesta osasta vastanneesta tutkijasta oli toiminut yhden kantelijan neuvonantajana ennen kantajaa koskevan menettelyn aloittamista. Näin ollen tutkija ei ollut enää riippumaton ja puolueeton hallinnolliseen tutkimukseen osallistumisen edellyttämällä tavalla. Täten kantajan puolustautumisoikeuksia loukattiin. Toisaalta työpaikkakiusaamista koskevasta osasta vastannut tutkija antoi virheellisiä tietoja ilmoittaessaan yhdelle kantelijalle tämän kuulemisen yhteydessä, että hän oli saanut tiedon kohteena olevasta asiasta vastikään, vaikka häntä oli kuultu jo kantelijoiden avustamispyynnön yhteydessä. Tämän tutkijan ei olisi tullut hyväksyä kiusaamisväitteiden tutkijan tehtävää, sillä hänen henkilöstösääntöjen 24 artiklan mukaisen tutkimuksen aikana kuulemansa todistajanlausunnot olivat väistämättä vaikuttaneet hänen näkemykseensä.

46 Parlamentti esittää toisen kurinpidollisesta osasta vastanneen tutkijan osalta, että pääsihteeri on jo kertonut kantajalle, että kyseinen tapaaminen koski ensisijaisesti vanhempainlomapyyntöön liittyviä menettelytapoja ja että kyseisen kantelijan tavannut henkilöstöasioiden pääosaston jäsen ei tapaamisen tapahtumahetkellä vielä tiennyt, että hänet nimettäisiin tutkijaksi. Lisäksi mitään nyt käsiteltävänä olevaan asiaan liittyvää tietoa ei välitetty. Parlamentti kertoi istunnossa työpaikkakiusaamista koskevasta osasta vastanneen tutkijan osalta, että tutkija oli työpaikkakiusaamista ja sukupuolista häirintää sekä niiden ennaltaehkäisyä työpaikalla käsittelevän neuvoa-antavan komitean puheenjohtaja ja että hän oli perehtynyt asiaan tästä syystä ilman, että tästä voidaan vetää johtopäätöstä eturistiriidasta tältä osin.

47 Toisen kurinpidollisen osan tutkijan puolueellisuuden osalta kantajan prosessinjohtotoimeen antamasta vastauksesta käy ilmi, että yksi kantelijoista kertoi 26.5.2016 pidetyssä kuulemisessaan tavanneensa tämän tutkijan ennen kantajaa koskevan hallinnollisen tutkimuksen aloittamista. Kantelija oli todistuslausuntonsa mukaan matkustanut Luxemburgiin (Luxemburg) saadakseen tietoja mahdollisesta Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) häntä koskevan tutkimuksen aloittamisesta, sillä kantelijan työtoverit olivat kertoneet kantelijalle, että kantajan aviomies oli kantajan aloitteesta tehnyt tälle toimielimelle ilmoituksen kantelijan vanhempainlomaan liittyvistä väitetyistä sääntöjenvastaisuuksista ”kostona”, ”sillä kyseinen työtoveri [olisi] sabotoinut hänen työtään”.

48 Parlamentti ei kiistä tätä kantelijan ja tulevan tutkijan välistä tapaamista, joka edelsi hallinnollisen tutkimuksen aloittamista, mutta se väittää ensiksi, että tuleva tutkija ei välittänyt kyseessä olevaa asiaa koskevia tietoja tapaamisessa, ja toiseksi, ettei henkilöstöasioiden pääosaston jäsen voinut tietää, että hänet myöhemmin nimettäisiin tutkijaksi.

49 Parlamentin ensimmäisen väitteen osalta on todettava, että parlamentin prosessinjohtotoimen seurauksena antaman vastauksen mukaan kantelijan ja henkilöstöasioiden pääosaston jäsenen välisen keskustelun sisällöstä ei ole todisteita.

50 Parlamentin toisen väitteen osalta on joka tapauksessa todettava, että – kuten edellä muistutettiin – objektiivinen puolueettomuus edellyttää, että toimielin antaa riittävät takeet, jotta kaikki perustellut epäilykset voidaan sulkea pois (ks. edellä 38 kohta).

51 Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa yhden kantelijan todistajanlausunnosta (ks. edellä 47 kohta) käy ilmi, että yksi henkilöstöasioiden pääosaston jäsen oli tavannut tämän kantelijan ennen tutkimuksen aloittamista ja että kantelija oli tässä tapaamisessa kertonut kyseiselle myöhemmin tutkijaksi nimetylle jäsenelle, että kantaja oli tehnyt kantelijasta ilmoituksen OLAF:lle ja tarkemmin ottaen tehnyt näin aviomiehensä välityksellä ”kostona” vedoten väitettyihin sääntöjenvastaisuuksiin.

52 On todettava, että tällainen todistajanlausunto voi herättää kantajassa perustellun epäilyn tutkijan puolueettomuudesta, sillä kantajan väitetyn käytöksen erityisen pahantahtoinen luonne, sellaisena kuin se on tutkijalle kuvattu, olisi voinut vaikuttaa tähän.

53 Lisäksi on huomautettava, että kantaja kyseenalaisti tutkijan puolueettomuuden parlamentille 14.11.2016 pidetyssä kuulemisessaan luovuttamassaan muistiossa (ks. edellä 15 kohta).

54 Tältä osin on todettava, että mikään ei viittaa siihen, että parlamentilla olisi ollut vaikeuksia valita virkamiestensä joukosta sellaista henkilöä, joka ei olisi tuntenut lainkaan tapaukseen liittyviä seikkoja entuudestaan ja joka ei näin ollen herättäisi kantajassa perusteltua epäilystä.

55 Näin ollen on katsottava, että parlamentin ei olisi tullut nimetä tutkijaksi sellaista henkilöä, joka oli tavannut yhden kantelijoista ennen tutkimuksen aloittamista.

56 Parlamentin istunnossa antamat tiedot, joiden mukaan OLAF ei ole aloittanut asiaa koskevaa tutkimusta, eivät riitä asettamaan tätä johtopäätöstä kyseenalaiseksi.

57 Työpaikkakiusaamista koskevan osan tutkijan väitetyn puolueellisuuden osalta on todettava, että parlamentin istunnossa antamista selvityksistä käy ilmi, että ennen kuin hänet nimettiin henkilöstösääntöjen 86 artiklan 2 kohdan mukaisen hallinnollisen tutkimuksen työpaikkakiusaamista koskevan osan tutkijaksi, hän toimi puheenjohtajana työpaikkakiusaamista ja sukupuolista häirintää sekä niiden ennaltaehkäisyä työpaikalla käsittelevässä neuvoa-antavan komiteassa, joka oli päättänyt kantelijoiden henkilöstösääntöjen 24 artiklan nojalla esittämän avustamispyynnön seurauksena, että kantajan tuolloin johtaman yksikön hallinto siirretään toiselle henkilölle.

58 Näin ollen on todettava, että – kun otetaan huomioon työpaikkakiusaamista ja sukupuolista häirintää sekä niiden ennaltaehkäisyä työpaikalla käsittelevän neuvoa-antavan komitean johtopäätös – tutkijaksi nimetyllä henkilöllä saattoi jo silloin, kun hänet nimettiin työpaikkakiusaamista koskevan osan tutkijaksi, olla negatiivinen ennakkokäsitys kantajasta. Tämä seikka on myös omiaan asettamaan kyseenalaiseksi tutkijoiden objektiivisen puolueettomuuden.

59 Näin ollen on katsottava, että nimetessään hallinnollisen tutkimuksen tutkijaksi henkilöstöasioiden pääosaston jäsenen, joka oli tavannut yhden kantelijan aiemmin, ja toiseksi tutkijaksi henkilön, joka oli kantajan siirrosta päättäneen työpaikkakiusaamista ja sukupuolista häirintää sekä niiden ennaltaehkäisyä työpaikalla käsittelevän neuvoa-antavan komitean puheenjohtaja, parlamentti ei antanut riittäviä takeita, jotta kaikki perustellut epäilykset voidaan sulkea pois edellä 38 kohdassa kerratun oikeuskäytännön tarkoittamalla tavalla.

60 Vakiintuneessa oikeuskäytännössä kuitenkin katsotaan, että toimen kumoamisen oikeuttaminen menettelyvirheellä edellyttää sitä, että ilman tällaista virhettä kyseinen menettely olisi voinut johtaa erilaiseen lopputulokseen (ks. tuomio 14.2.2017, Kerstens v. komissio, T-270/16 P, ei julkaistu, EU:T:2017:74, 74 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

61 Tämän tarkastelun yhteydessä on katsottu, että oli otettava huomioon kaikki yksittäistapauksen olosuhteet ja muun muassa väitteiden luonne ja niiden menettelyvirheiden laajuus, jotka koskevat niitä takeita, joita kyseisellä toimihenkilöllä on voinut olla (ks. tuomio 15.4.2015, Pipiliagkas v. komissio, F-96/13, EU:F:2015:29, 65 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

62 Henkilöstösääntöjen liitteessä IX säädettyyn kurinpitomenettelyyn kuuluu kaksi erillistä vaihetta. Ensimmäinen vaihe sisältää sen, että tehdään puolueeton hallinnollinen tutkimus (ks. edellä 38 kohta), joka käynnistetään nimittävän viranomaisen päätöksellä ja jota seuraa tutkimusraportin laadinta ja joka päättyy kyseisen raportin perusteella tehtäviin päätelmiin sen jälkeen, kun asianomaista henkilöä on kuultu niistä teoista, joista häntä moititaan. Toinen vaihe sisältää varsinaisen kurinpitomenettelyn, jonka nimittävä viranomainen käynnistää kyseisen tutkimusraportin pohjalta ja johon kuuluu

kurinpitomenettelyn aloittaminen joko kuulematta kurinpitolautakuntaa tai saattamalla asian sen käsiteltäväksi sen kertomuksen perusteella, jonka nimittävä viranomainen on laatinut hallinnollisen tutkimuksen päätelmien ja asianomaisen henkilön niistä esittämien huomautusten pohjalta.

63 Näin ollen hallinnollisella tutkimuksella on vaikutuksensa siihen, miten nimittävä viranomainen käyttää harkintavaltaansa kyseisen tutkimuksen jatkotoimenpiteiden osalta, ja nämä jatkotoimenpiteet voivat viime kädessä johtaa kurinpitoseuraamuksen määräämiseen. Nimenomaan kyseisen tutkimuksen ja asianomaisen toimihenkilön kuulemisen perusteella nimittävä viranomainen arvioi ensinnäkin, onko kurinpitomenettelyn aloittaminen ylipäätään aiheellista; toiseksi, onko menettelyyn mahdollisesti liityttävä asian saattaminen kurinpitolautakunnan käsiteltäväksi; ja kolmanneksi, käynnistäessään kurinpitomenettelyn kurinpitolautakunnassa, sille esitettävät tosiseikat.

64 Koska nimittävän viranomaisen toimivaltaa ei ole rajattu, ei voida näin ollen sulkea pois sitä, että jos kyseinen hallinnollinen tutkimus olisi tehty huolellisesti ja puolueettomasti, siitä olisi voinut seurata toisenlainen alustava arvio tosiseikoista ja se olisi siten voinut johtaa erilaisiin seurauksiin (tuomio 14.2.2017, Kerstens v. komissio, T-270/16 P, ei julkaistu, EU:T:2017:74, 82 kohta).

65 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että kantajan palkkaluokan alentamista ja ansiopisteiden poistamista koskevan päätöksen kumoamista koskevat vaatimukset on hyväksyttävä ilman, että olisi tarpeen tutkia muita kantajan esittämiä väitteitä.

66 Unionin yleinen tuomioistuin pitää kuitenkin hyvään oikeudenkäyttöön liittyvien syiden vuoksi tarpeellisena, että toinen kanneperuste, joka koskee kurinpitolautakunnan työskentelyn sääntöjenvastaisuutta ja sitä, ettei toimivaltainen viranomainen kuullut kantajaa kurinpitolautakunnan työskentelyn päätteeksi, tutkitaan.

Kurinpitolautakunnan työskentelyn sääntöjenvastaisuus ja se, ettei toimivaltainen viranomainen kuullut kantajaa työskentelyn päätteeksi

67 Kantaja väittää toisen kanneperusteensa tueksi yhtäältä, ettei kurinpitolautakunnan työskentelyssä noudatettu sääntöjä, ja toisaalta, ettei toimivaltainen viranomainen kuullut häntä työskentelyn päätteeksi.

68 Ensinnäkin kantaja esittää kurinpitolautakunnan työskentelyn väitetystä sääntöjenvastaisuudesta pääasiallisesti, että yhtäältä yhdessä kurinpitolautakunnan kaikkiaan kuudesta kokouksesta parlamenttia edusti kaksi jäsentä ja tämän kokouksen päätteeksi kantajan kuulemisen jälkeen kantajaa ja hänen avustajaansa pyydettiin poistumaan salista, kun taas molemmat parlamentin edustajat jäivät saliin neuvottelemaan asiasta kurinpitolautakunnan jäsenten kanssa. Näin ollen henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 16 artiklan 2 kohtaa on loukattu. Toisaalta kantaja esittää muista kokousta, että kaikki kurinpitolautakunnan jäsenet eivät olleet niissä läsnä, vaikka heistä jokainen osallistui päätösneuvotteluun ja kurinpitolautakunnan lausunnon laatimiseen. Näin ollen kantajan puolustautumisoikeuksia on loukattu, sillä parlamentti ei voi väittää, että lautakunnan lausunto olisi ollut samanlainen, jos kaikki kurinpitolautakunnan jäsenet olisivat olleet läsnä kaikissa kokouksissa.

69 Parlamentti esittää, että sen kahden edustajan läsnäolo kurinpitolautakunnan yhdessä kokouksessa selittyy sillä seikalla, että hallinnollinen tutkimus koostui kahdesta osasta, eli kurinpidollisesta osasta ja työpaikkakiusaamista koskevasta osasta, kuten ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esitettiin (ks. edellä 41 kohta). Koska näihin kahteen tutkimuksen osaan osallistui kumpaankin eri tutkija, oli näiden kahden virkamiehen läsnäolo kurinpitolautakunnassa perusteltua. Sen seikan osalta, etteivät kaikki kurinpitolautakunnan jäsenet olleet läsnä kaikissa kokouksissa, parlamentti selittää kurinpitolautakunnan koostuneen varsinaisista jäsenistä ja varajäsenistä, joista kukin saattoi osallistua pätevästi päätösneuvotteluun ja kurinpitolautakunnan lausunnon laatimiseen kuulemis- ja tutkintamenettelyn päätteeksi.

70 Sen seikan osalta, että kaksi jäsentä edusti parlamenttia yhdessä kurinpitolautakunnan kuudesta kokouksesta, on syytä korostaa, että vaikka hallinnollisesta tutkimuksesta vastaavalla viranomaisella on suuri harkintavalta tutkimuksen tekemisessä (ks. edellä 42 kohta), kurinpitolautakunnassa tapahtuvaa menettelyä säännellään tiukasti henkilöstösääntöjen liitteen IX määräyksin.

71 Henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan16 artiklan 2 kohdassa määrätään tältä osin selkeästi, että kurinpitolautakunnan käsittelyssä toimielintä edustaa virkamies, jonka nimittävä viranomainen on määrännyt tähän tehtävään ja jolla on samat oikeudet kuin asianomaisella virkamiehellä.

72 Käsiteltävänä olevassa tapauksessa kaksi virkamiestä ei siis voinut pätevästi edustaa parlamenttia yhdessä kuudesta kokouksesta. Kantaja, jonka etuja puolusti vain yksi edustaja, oli näin ollen lähtökohtaisesti epäedullisessa asemassa. Tämän lisäksi parlamentin edustajien ei olisi tullut jäädä kokoussaliin neuvottelemaan asiasta kurinpitolautakunnan jäsenten kanssa sen jälkeen, kun kantajaa ja tämän avustajaa oli pyydetty poistumaan salista. Näin ollen on todettava, että riidanalaisessa menettelyssä on tapahtunut menettelyvirhe myös tältä osin.

73 Sen seikan osalta, että kaikki kurinpitolautakunnan jäsenet eivät olleet läsnä kaikissa kokouksissa, vaan heitä korvasivat välillä varajäsenet, on riittävää todeta, että henkilöstösääntöjen liitteen IX 5 artiklassa säädetään varajäsenten nimeämisestä.

74 Tältä osin on syytä korostaa, että oikeudenkäyntiasiakirjoista käy ilmi, että kurinpitolautakunta käsitteli asiaa viimeisillä neuvottelukerroilla tallenteiden ja transkriptioiden perusteella, jotka oli tehty kaikista kuulluista todistajista, joihin kuuluivat kantelijoiden valitsemat neljä todistajaa ja kantajan valitsemat neljä todistajaa.

75 Näin ollen on hylättävä kantajan väite, joka perustuu siihen, että kaikki kurinpitolautakunnan jäsenet eivät olleet läsnä kaikissa kokouksissa.

76 Toiseksi sen väitteen osalta, jonka mukaan toimivaltainen viranomainen ei kuullut kantajaa kurinpitolautakunnan lausunnon jälkeen, kantaja esittää erityisesti, että ainoastaan parlamentin pääsihteeri on toimivaltainen kuulemaan virkamiestä ennen kuin hänelle päätetään määrätä kurinpidollinen seuraamus. Tällaista kuulemista ei kuitenkaan pidetty.

77 Parlamentti katsoo, että 13.1.2014 tehdyn parlamentin puhemiehistön päätöksen mukaan pääsihteeri on liitteessä IX olevassa 22 artiklassa tarkoitettu toimivaltainen nimittävä viranomainen kuulemaan virkamiestä kurinpitolautakunnan lausunnon antamisen jälkeen ja ennen kurinpidollista seuraamusta, kuten palkkaluokan alentamista, koskevan päätöksen tekemistä. Parlamentti selittää, että nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja kuuli kantajaa tämän asianajajan läsnä ollessa ja pääsihteerin valtuuttamana. Lisäksi kantajalle annettiin kuulemisesta tehdyn pöytäkirjan täydentämiseen kaksi kuukautta, jotta hän voisi esittää mahdolliset huomautuksensa kirjallisesti. Parlamentti katsoo vielä, että määrätty seuraamus olisi ollut sama, vaikka kuulemisessa olisi ollut läsnä pääsihteeri henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtajan sijaan, sillä pääsihteerillä oli käytössään koko asiakirja-aineisto, joka sisälsi kantajan ja tämän avustajan kuulemisesta tehdyn asiakirjan sekä heidän huomautuksensa.

78 Tältä osin on muistutettava, että unionin tuomioistuin on aina painottanut kuulluksi tulemista koskevan oikeuden merkitystä ja sen erittäin laajaa ulottuvuutta unionin oikeusjärjestyksessä ja katsonut, että tätä oikeutta on sovellettava kaikissa menettelyissä, jotka voivat johtaa tietylle henkilölle vastaiseen päätökseen (ks. tuomio 22.11.2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, 85 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

79 Oikeus tulla kuulluksi takaa jokaiselle henkilölle tilaisuuden esittää hallintomenettelyn aikana hyödyllisellä ja tehokkaalla tavalla kantansa ennen sellaisen päätöksen tekemistä, joka saattaa vaikuttaa hänen intresseihinsä epäedullisesti (ks. tuomio 22.11.2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, 87 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

80 Asianomaisen henkilön tehokkaan suojan varmistamiseksi kuulluksi tulemisen oikeuden tavoitteena on erityisesti, että viimeksi mainittu voi korjata virheen tai esittää sellaisia seikkoja, jotka koskevat hänen henkilökohtaista tilannettaan ja jotka tukevat sitä, että päätös tehdään, että sitä ei tehdä tai että sillä on tietty sisältö (tuomio 11.12.2014, Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2431, 37 kohta).

81 Oikeus tulla kuulluksi merkitsee myös sitä, että hallintoviranomaiset kiinnittävät kaiken tarvittavan huomion asianomaisen näin esittämiin huomautuksiin tutkimalla huolella ja puolueettomasti kaikki käsiteltävän tapauksen kannalta merkitykselliset seikat (ks. tuomio 22.11.2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, 88 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

82 Oikeudella tulla kuulluksi on siis mahdollistettava se, että hallintoviranomainen voi tutkia asian niin, että päätös voidaan tehdä tietoisena kaikista asiaan vaikuttavista seikoista ja perustella asianmukaisesti, jotta asianomainen voi tarvittaessa käyttää pätevästi muutoksenhakuoikeuttaan (ks. analogisesti tuomio 11.12.2014, Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2431, 59 kohta).

83 On vielä todettava, että sitä, onko oikeutta tulla kuulluksi loukattu, on arvioitava muun muassa asiaa koskevien oikeussääntöjen perusteella (ks. tuomio 9.2.2017, M, C-560/14, EU:C:2017:101, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

84 Tämän osalta liitteessä IX olevan 22 artiklan 1 kohdassa säädetään, että nimittävä viranomainen tekee perustellun päätöksensä asianomaista virkamiestä kuultuaan kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut kurinpitolautakunnan lausunnon.

85 Kuten myös parlamentti itse on huomauttanut, 13.1.2014 tehdyn parlamentin puhemiehistön päätöksen mukaan pääsihteeri on henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevassa 22 artiklassa tarkoitettu toimivaltainen nimittävä viranomainen kuulemaan virkamiestä kurinpitolautakunnan lausunnon jälkeen ja ennen kurinpidollista seuraamusta, kuten palkkaluokan alentamista, koskevan päätöksen tekemistä (kyseisen päätöksen taulukko VI ”Kurinpito”).

86 Unionin tuomioistuin on jo katsonut henkilöstösääntöjen liitteessä IX tarkoitetun menettelyn mahdollisten seuraamusten vakavuuden takia ja sanamuodon huomioon ottaen, että tuolloin voimassa ollut henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevaa 22 artiklaa vastannut määräys oli ehdoton ja sitä tuli tulkita niin, että nimittävälle viranomaiselle asetetaan velvollisuus suorittaa virkamiehen kuuleminen itse. Nimittävä viranomainen voi yksinomaan tätä periaatetta noudattaen ja sillä edellytyksellä, että asianomaisten oikeudet suojataan, antaa virkamiehen kuulemisen tehtäväksi yhdelle tai useammalle sen jäsenelle yksikköjen moitteettomaan toimintaan liittyvien syiden perusteella (tuomio 11.7.1968, Van Eick v. komissio, 35/67, EU:C:1968:39, 503 ja 504 kohta).

87 Tästä oikeuskäytännöstä seuraa, että nimittävä viranomainen voi käsiteltävän tapauksen kaltaisessa tapauksessa antaa asianomaisen kuulemisen tehtäväksi ainoastaan yhdelle tai useammalle sen omalle jäsenelle ja ainoastaan yksikköjen moitteettomaan toimintaan liittyvien syiden perusteella. Tästä ei kuitenkaan ilmiselvästi ole kyse käsiteltävänä olevassa tapauksessa, sillä nimittävään viranomaiseen ei kuulu useita jäseniä.

88 On joka tapauksessa syytä muistaa, ettei parlamentti ole missään vaiheessa perustellut sitä, että kantajaa kuuli henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja pääsihteerin sijaan, syillä, jotka liittyvät yksikköjen moitteettomaan toimintaan.

89 Näin ollen on todettava, että palkkaluokan alentamista ja ansiopisteiden poistamista koskeva päätös on tehty vastoin henkilöstösääntöjen liitteen IX 22 artiklan 1 kohdassa asetettua ehtoa.

90 Parlamentin väitteet eivät aseta tätä toteamusta kyseenalaiseksi.

91 Parlamentti esittää tältä osin ensinnäkin, että unionin tuomioistuimet ovat viimeaikaisissa ratkaisuissaan hyväksyneet, että oikeuden tulla kuulluksi voidaan katsoa toteutuvan silloin, kun asianomainen henkilö on voinut esittää kantansa suullisesti tai kirjallisesti ennen sellaisen päätöksen tekemistä, joka on hänelle epäedullinen.

92 On kuitenkin todettava, ettei yksikään parlamentin 16.4.2019 antamissa vastauksissa siteerattu tuomio liittynyt henkilöstösääntöjen liitteessä IX säänneltyyn kurinpitomenettelyyn, jossa mahdollisesti määrättävien seuraamusten vakavuutta unionin tuomioistuin on korostanut. Väite on näin ollen hylättävä.

93 Vaikka katsottaisiinkin, että kantajan kuulluksi tulemista koskevan oikeuden kunnioittamiseksi olisi riittänyt, että se olisi esittänyt huomautuksensa kirjallisesti, tuomiosta 11.7.1968 Van Eick v. komissio (35/67, EU:C:1968:39) ilmenee, että nämä huomautukset olisi tullut esittää suoraan nimittävälle viranomaiselle, jotta tämä olisi voinut muodostaa oman kantansa kantajan väitteistä ennen perustellun päätöksensä tekemistä. Tältä osin ei voida pitää riittävänä sitä, että parlamentin pääsihteerillä on voinut ennen päätöksen tekemistä olla käytössään kantajan kuulemisen pöytäkirja tai kantajan kurinpitolautakunnan lausuntoa koskevat huomautukset.

94 Parlamentti esittää toiseksi, että tuona ajankohtana voimassa olleen säännöksen eli henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 7 artiklan 3 alakohdan sanamuoto edellytti suppeampaa tulkintaa, koska siinä lausuttiin, että ”nimittävä viranomainen” tekee päätöksensä ”kuultuaan ensin asianomaista virkamiestä”. Tämä väite on yhtä lailla hylättävä, sillä henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 22 artiklan 1 kohdan muotoilu ei anna mahdollisuutta vähemmän suppeaan tulkintaan, sillä sen sanamuodon mukaan ”nimittävä viranomainen tekee päätöksensä virkamiestä kuultuaan.”

95 Parlamentti väittää kolmanneksi, että tuomioon 11.7.1968 Van Eick v. komissio (35/67, EU:C:1968:39) johtaneiden tapahtumien aikaan voimassa olleissa henkilöstösäännöissä ei ollut henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 4 artiklan kaltaista säännöstä, joka nimenomaisesti sallii sen, että asianomainen virkamies esittää huomautuksensa kirjallisesti.

96 Henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 4 artiklan sanamuodon mukaan asianomaista virkamiestä voidaan kuitenkin pyytää esittämään huomautuksensa kirjallisesti silloin, jos häntä ei voida kuulla ”objektiivisista syistä johtuen”. Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa parlamentti ei ole vedonnut tällaisiin objektiivisiin syihin. Väite on näin ollen hylättävä.

97 Parlamentti vetoaa 16.4.2019 antamissaan vastauksissa tuomioihin, joissa unionin tuomioistuimet ovat katsoneet, että huomautukset voidaan esittää kirjallisesti. On kuitenkin todettava, ettei yksikään näiden tuomioiden taustalla olleista asioista liittynyt henkilöstösääntöjen liitteen IX mukaiseen kurinpitomenettelyyn.

98 Parlamentin mukaan neljänneksi tuomion 11.7.1968, Van Eick v. komissio (35/67, EU:C:1968:39) taustalla ollut asia liittyi virkamiehen viraltapanoon, kun taas nyt käsiteltävänä oleva tapaus on vähemmän vakava, sillä siinä on kyse yksinomaan palkkaluokan alentamisesta yhdellä luokalla tason 3 säilyessä ennallaan. Vastoin kantajan väitteitä hän voi yhä tulla ylennetyksi johtavaan asemaan.

99 Tältä osin on todettava, että tuomion 11.7.1968, Van Eick v. komissio (35/67, EU:C:1968:39) taustalla ollut asia ei liity yksinomaan viraltapanoseuraamukseen vaan myös yleisluonteisesti kurinpitomenettelyyn kokonaisuudessaan, mikä johtuu niiden seurausten vakavuudesta, joita tällaisesta menettelystä voi aiheutua asianomaiselle. Ei voida kuitenkaan kiistää, että alentaminen palkkaluokkaan

AD 13 kuuluvasta johtotehtävästä palkkaluokkaan AD 12 kuuluvaan hallintovirkamiehen tehtävään on vakava seuraamus, sillä siihen sisältyy johtavan aseman menetys. Lisäksi voidaan olettaa, että mahdollisuudet saada johtotehtäviä sen jälkeen, kun vastaava asema on menetetty kurinpitomenettelyn seurauksena, ovat huomattavan heikkoja. Näin ollen myös tämä väite on hylättävä.

100 Parlamentti katsoo viidenneksi ja lopuksi, että tuomion 11.7.1968, Van Eick v. komissio (35/67, EU:C:1968:39) taustalla olleen asian olosuhteet olivat erilaiset, sillä siinä ei pidetty minkäänlaista kuulemista ennen erottamista, kun taas nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja kuuli kantajaa parlamentin pääsihteerin valtuuttamana, kantaja saattoi esittää huomionsa kirjallisesti ja saada asianajajansa avukseen ja edustajakseen.

101 Tämän osalta on katsottava, että yhteisöjen tuomioistuimen tuomiossa 11.7.1968, Van Eick v. komissio (35/67, EU:C:1968:39) hyväksymä väite perustui siihen seikkaan, että nimittävän viranomaisen hallinnon pääjohtajalle antama tehtävä kuulla asianomaista oli vastoin asiaa sääntöleviä henkilöstösääntöjen säännöksiä. Kyseisestä tuomiosta ei käy tämän osalta millään tavoin ilmi, että yhteisöjen tuomioistuin olisi ottanut huomioon ne seikat, joihin parlamentti vetosi. Näin ollen viimeinen väite on hylättävä.

102 Edellä esitetyn valossa myös kantajan kanneperuste, jonka mukaan toimivaltainen viranomainen ei kuullut kantajaa kurinpitolautakunnan työskentelyn päätteeksi, on hyväksyttävä.

Avustamispyynnön hylkäämistä koskeva päätös

103 Kantaja toteaa, että hän esitti parlamentille virallisen avustamispyynnön henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtajan 14.11.2016 pitämässä kuulemisessa kantelijoiden häneen kohdistaman yksilöidyn ja vakavan uhan perusteella. On kiistatonta, että henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja oli kahdesti yhteydessä kantajan avustajaan tiettyjen kantelijoiden kantajaan kohdistaman uhan takia. On myös kiistatonta, että henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja pyysi kantajan avustajaa kehottamaan kantajaa peruuttamaan osallistumisensa kahteen julkiseen tilaisuuteen, joiden ohjelmaan hänet oli merkitty osallistujaksi. Henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja myönsi 30.11.2016 päivätyssä kirjeessään, jolla hän ehdotti kantajalle väliaikaista siirtoa hänen oman etunsa ja hänen suojaamisensa vuoksi, että uhan vakavuus edellytti kantajaa suojaaviin toimenpiteisiin ryhtymistä. Lopuksi nimittävän viranomaisen olisi tullut kuulla kantajaa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan mukaisesti ennen hänen avustamispyyntönsä hylkäämistä.

104 Parlamentti väittää, että oikeuskäytännöstä käy ilmi, ettei nimittävä viranomainen ole velvollinen avustamaan virkamiestä, jota epäillään täsmällisten ja merkityksellisten seikkojen valossa virkavelvollisuuksiensa vakavista laiminlyönneistä, joiden perusteella häntä kohtaan voidaan aloittaa kurinpidollisia menettelyitä. Lisäksi nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa nimittävä viranomainen, joka vastaa henkilöstösääntöjen 24 artiklan mukaan avustamisesta, ryhtyi tosiasiallisiin toimenpiteisiin suojellakseen kantajaa erilaisissa tilanteissa, kehotti häntä välttämään kaikenlaista yhteydenpitoa työtoveriensa kanssa ja sijoitti hänet väliaikaisesti toiseen yksikköön.

105 Kantaja totesi vastauksessaan myös, että hän hyväksyi väliaikaisen siirron yksinomaan tiettyjen kantelijoiden häneen kohdistaman vakavan uhan takia. Kurinpidollisen menettelyn aloittaminen ei yksin perustele sitä, ettei kantelijoita pidetä syyllisinä kantajaan kohdistuviin moitittaviin tekoihin.

106 On muistutettava, että kun nimittävän viranomaisen käsiteltäväksi saatetaan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan nojalla kyseisten henkilöstösääntöjen 24 artiklassa tarkoitettu avustamispyyntö, kyseisen viranomaisen on avustamisvelvollisuuden nojalla ja yksikön järjestyksen ja työrauhan vaarantuessa puututtava riittävän voimakkaasti asioiden kulkuun ja toimittava olosuhteiden edellyttämällä nopeudella ja huolellisuudella tosiseikkojen toteamiseksi ja asianmukaisten johtopäätösten tekemiseksi niiden perusteella tietoisena kaikesta asiaan liittyvästä. Tätä tarkoitusta

varten riittää, että toimielimeltään suojaa vaativa virkamies tai toimihenkilö esittää edes vähäistä näyttöä siitä, että hyökkäykset, joiden kohteeksi hän väittää joutuneensa, ovat todellisia. Kyseisen toimielimen on toteutettava tällaisten seikkojen perusteella asianmukaiset toimenpiteet ja erityisesti tehtävä hallinnollinen tutkimus todetakseen avustamispyynnön taustalla olevat tosiseikat yhteistyössä sen esittäjän kanssa (tuomio 26.1.1989, Koutchoumoff v. komissio, 224/87, EU:C:1989:38, 15 ja 16 kohta; tuomio 12.7.2011 komissio v. Q, T-80/09 P, EU:T:2011:347, 84 kohta ja tuomio 24.4.2017, HF v. parlamentti, T-570/16, EU:T:2017:283, 46 kohta).

107 Hallintoa ei voida kuitenkaan velvoittaa avustamaan virkamiestä, jota epäillään täsmällisten ja merkityksellisten seikkojen valossa virkavelvollisuuksiensa vakavista laiminlyönneistä ja jota kohtaan voidaan tällä perusteella aloittaa kurinpidollisia menettelyitä, vaikka tällainen laiminlyönti johtuisikin kolmansien osapuolten lainvastaisesta toiminnasta (tuomio 23.11.2010, Wenig v. komissio, F-75/09, EU:F:2010:150, 49 kohta).

108 Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja ilmoitti kantajalle 20.7.2017 päivätyllä kirjeellä, että hallinnon ei tarvitse avustaa virkamiestä, jota epäillään virkavelvollisuuksiensa vakavista laiminlyönneistä.

109 Tältä osin on riittävää todeta, että silloin kun kantaja esitti avustamispyyntönsä, häntä koskeva hallinnollinen tutkimus oli jo aloitettu sellaisten tekojen perusteella, jotka osoittautuessaan paikkansapitäviksi johtaisivat kurinpidollisiin seuraamuksiin. Asiakirja-aineistosta käy joka tapauksessa ilmi, että kyseisen tutkimuksen aikana tuli ilmi täsmällisiä ja merkityksellisiä seikkoja, joiden perusteella parlamentilla oli syytä epäillä, että kantaja oli lyönyt vakavasti laimin virkavelvollisuuksiaan ja että häntä kohtaan voitaisiin aloittaa kurinpidollisia menettelyitä.

110 Näin ollen on todettava, että parlamentilla oli oikeus hylätä kantajan avustamispyyntö kuulematta kantajaa sitä ennen.

111 Kantajan vaatimus avustamispyynnön hylkäämistä koskevan päätöksen kumoamisesta on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

112 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 3 kohdan mukaan kuitenkin silloin, kun asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, kukin asianosainen vastaa omista kuluistaan.

113 Käsiteltävänä olevassa tapauksessa vaatimus palkkaluokan alentamista ja ansiopisteiden poistamista koskevan päätöksen kumoamisesta hyväksyttiin ja vaatimus avustamispyynnön hylkäämistä koskevan päätöksen kumoamisesta hylättiin, joten kantaja ja parlamentti vastaavat kumpikin omista kuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Euroopan parlamentin 27.2.2017 tekemä päätös, jolla UZ:lle määrättiin kurinpitoseuraamuksena palkkaluokan alentaminen palkkaluokan AD13 tasolta 3 palkkaluokan AD12 tasolle 3 ja hänen palkkaluokassa AD13 kertyneet ansiopisteet poistettiin, kumotaan.**

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) UZ ja parlamentti vastaavat kumpikin omista kuluistaan.

Gratsias Labucka Ulloa Rubio

Julistettiin Luxembourgissa 20 päivänä syyskuuta 2019.

Allekirjoitukset